

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Mgr. J. D.**
bytem X
zastoupený Mgr. Monikou Jiráskovou, advokátkou
se sídlem Dlouhá 727/39, Praha 1 – Staré Město

proti

žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**
se sídlem se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7 – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2020, č. j. PPR-33903-57/ČJ-2018-990131,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím ředitele Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia České republiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 12. 2. 2019, číslo

7/2019, byl žalobci odejmut dnem 1. 3. 2019 osobní příplatek. Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 6. 2019, č. j. PPR-33903-16/ČJ-2018-990131, bylo rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zrušeno a věc vrácena služebnímu funkcionáři k novému projednání a rozhodnutí (dále i jen „zrušující rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný prvostupňový správní orgán zavázal k tomu, aby v dalším řízení doplnil podklady, z nichž budou seznatelné důvody přiznání osobního příplatku žalobci a kterými prokáže, že žalobce již nenaplnuje podmínky, za nichž mu byl osobní příplatek přiznán. Rozhodnutím ze dne 9. 12. 2019, číslo 128/2019, prvostupňový správní orgán odejmul dnem 1. 1. 2020 osobní příplatek žalobci znovu. V záhlaví uvedeném rozhodnutím (žalobou napadené rozhodnutí) žalovaný podané odvolání zamítl potvrdil v pořadí druhé rozhodnutí prvostupňového správního orgánu.

2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu je v posuzované věci podstatné, že o změně osobního příplatku (zvýšení, snížení nebo odejmutí) příslušníka rozhoduje služební funkcionář v závislosti na plnění podmínek stanovených pro jeho přiznání. Žalovaný dále uvedl, že žalobci byl osobní příplatek zvýšen dne 1. 10. 2013 na 4 550 Kč z důvodu plnění služebních úkolů velmi aktivně, iniciativně v mimořádné kvalitě. Dne 15. 6. 2014 byl žalobci snížen osobní příplatek na 2 500 Kč, jelikož žalobce změnil služební místo a dosud neprokázal výkon služby v mimořádné kvalitě a rozsahu na novém místě, která na předchozím služebním místě odůvodňovala přiznání služebního příplatku ve výši 4 550 Kč. S přihlédnutím ke znalostem a vědomostem získaným v průběhu předchozího trvání služebního poměru byl žalobci zachován osobní příplatek ve snížené výši. Žalovaný zdůraznil, že osobní příplatek nebyl snížen pouze z důvodu změny služebního místa, ale také z toho důvodu, že obě služební místa jsou obsahem služební činnosti naprosto odlišné (teoretická výuka ve škole versus přímý výkon služby v rámci odboru hospodářské kriminality Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování), a proto nemohlo být přistoupeno k automatickému přiznání osobního příplatku ve stejné výši. Určitá mimořádnost kvality plnění služebních úkolů se přitom vzhledem k předchozímu výkonu služby u žalobce předpokládala. Od 1. 4. 2015 došlo k další změně služebního místa žalobce. Při této změně zůstal žalobci osobní příplatek zachován. Jelikož předchozí důvody přiznání osobního příplatku spočívaly dle žalovaného vždy toliko ve výkonu služby v mimořádné kvalitě, muselo být následné odnětí vázáno výhradně na změnu v kritériu mimořádné kvality výkonu služby žalobce.
3. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí následně poukázal na služební hodnocení za období od 1. 1. 2017 do 30. 11. 2017, záznam o nedostacích ve služební činnosti ze dne 5. 3. 2018, záznam o významné události ze dne 6. 3. 2018, záznam o nedostacích ve služební činnosti ze dne 23. 5. 2018, záznam významné události ze dne 24. 5. 2018, záznam o významné události ze dne 18. 6. 2018, záznam významné události ze dne 25. 10. 2016, záznam o nedostacích ve služební činnosti ze dne 18. 10. 2016, vyhodnocení předloženého materiálu metodického postupu ze dne 8. 9. 2017, vyhodnocení předloženého materiálu metodického postupu ze dne 21. 11. 2017, upozornění na nedostatky ze dne 22. 11. 2017, přehled významných událostí pořízený z informačního systému EKIS a zadání konkrétních úkolů žalobci a jejich vyhodnocení. Z těchto podkladů žalovaný dovozoval, že se kvality plnění služebních úkolů žalobcem snížily na takovou úroveň, že již nelze hovořit o mimořádné kvalitě plnění služebních úkolů, čímž bylo odůvodněno zvýšení osobního příplatku na 4 550 Kč (žalobce plnil služební úkoly velmi aktivně, iniciativně a v mimořádné kvalitě). Dále žalovaný reagoval na námítky žalobce uvedené v odvolání.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobce

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

4. **Žalobce** v podané žalobě namítá, že žalované rozhodnutí nedostatečně reflektovalo jeho argumentaci uvedenou v odvolání. Postup v řízení ve věcech služebního poměru byl podle žalobce v rozporu s § 180 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostního sboru, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o služebním poměru“), neboť podklady pro rozhodnutí o odejmutí osobního příplatku žalobci nebyly dostačující, a není tak zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V řízení nebylo dostatečně prokázáno, že by se žalobce tvrzených chyb dopustil a nerespektoval zadání a pokyny nadřízených příslušníků bezpečnostního sboru. Žalované rozhodnutí neodstranilo důvodné pochybnosti o tom, že došlo k soustavnému jednání ze strany příslušníků Policie ČR, jehož cílem bylo nerovné zacházení s žalobcem a jeho obtěžování ve smyslu zákona o služebním poměru. Žalobce je přesvědčen o tom, že v období předcházejícím řízení ve věcech služebního poměru vůči němu docházelo k soustavnému porušování zákonných a vnitřních předpisů, přičemž tato porušení nebyla podrobena kritickému zhodnocení a nebyla dostatečně zahrnuta do úvah před vydáním žalovaného rozhodnutí. Vůči žalobci byly soustavně porušovány i další povinnosti v oblasti péče o příslušníky, které jsou zakotveny v § 77 zákona o služebním poměru; se žalobcem bylo zacházeno diskriminačně a byl ze strany příslušníků obtěžován.
5. Prvostupňový správní orgán byl ve zrušujícím rozhodnutí žalovaného zavázán, aby zjistil, z jakého důvodu byl žalobci přiznán osobní příplatek. V prvostupňovém správním rozhodnutí je pouze konstatováno, že důvodem přiznání osobního příplatku bylo plnění úkolů v mimořádné kvalitě. Je zřejmé, že žalobce splňoval kladné předpoklady pro přiznání příplatku, avšak v rozhodnutí správních orgánů není popsáno, z jakých podkladů tyto kladné důvody pocházejí. Z žádného ustanovení zákona o služebním poměru nevyplývá, že by v případě změny služebního místa automaticky ze zákona docházelo i k odnětí již přiznané výše osobního příplatku. Zákon o služebním poměru vychází z kontinuity přiznané výše osobního příplatku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 6 As 171/2014-46, č. 3209/2015 Sb. NSS).
6. Záznamy významných událostí byly dle žalobce vytvořeny účelově pouze s cílem jeho dehonestace a poškození jeho postavení v Policii ČR. Žalobce se od roku 2016 ocitl pod cíleným psychickým tlakem jednáním nesoucím veškeré znaky přímé a nepřímé diskriminace. Záznamy byly prováděny za účelem poškození služebního hodnocení, platového ohodnocení a poškození jeho zdraví znamenající nemožnost dalšího pokračování služebního poměru k Policii ČR.
7. Ke služebnímu hodnocení ze dne 30. 11. 2017 žalobce uvedl, že nebyl respektován § 203 odst. 5 zákona o služebním poměru, což vyplývá z rozhodnutí Policejního prezidia ČR č. j. PPR-4049-10/ČJ-20118-990220-Z. Je na něj nutné nahlížet jako na vadné a k jako takovému k němu nelze přihlížet.
8. Proti záznamu o významné události ze dne 6. 3. 2018 žalobce namítal, že úkol týkající se přepravy, jehož nedostatečné zvládnutí, mu je vytýkáno, byl zadán účelově obecně, neurčitě a zmatečně. Záznam byl sepsán pouze z důvodu drobných gramatických chyb a odlišného právního stanoviska. Tímto došlo k diskriminaci žalobce, proti žalobci bylo postupováno jiným způsobem než u jiných příslušníků.
9. Záznam o významné události ze dne 24. 5. 2018 byl vypracován opět pouze pro administrativní chyby, a to uvedení chybného čísla jednacího a chybného odkazu na právní předpis. Tyto chyby byly bez prodlení odstraněny.

10. Žalobce brojí i proti záznamu o významné události ze dne 18. 6. 2018. Žalobce sdělil, že má nová oční dioptrická skla a doložil lékařské posudky o zdravotní způsobilosti, z nichž vyplývá, že je zdravotně způsobilý k výkonu povinností, přesto došlo k sepsání významné události typu významný neúspěch.
11. Žalobce k záznamu o významné události ze dne 25. 10. 2016 uvedl, že v roce 2016 byly dány jiné podmínky než v současné době a existoval jiný předpis ke kontrole. Práce s informačním systémem s ETŘ probíhala tak, že ten, kdo obdržel zadání kontroly, ji v ETŘ zaevidoval. ETŘ přidělil číslo jednací a následně bylo možné založit pořadová čísla. Těmi se blokovalo pořadí dokumentů a bylo možné si předepsat jejich názvy. Poté bylo možné uložit vytvořené dokumenty pod příslušné pořadové číslo. Bylo možné vkládat, editovat či mazat jednotlivé soubory pod jednotlivými pořadovými čísly. Tato významná událost byla vytvořena účelově tak, že byl otevřen spis před jeho ukončením, ještě před samotnou kontrolou. Žalobce měl pouze předepsaná pořadová čísla, neboť plánovaná kontrola byla plánována na pozdější dobu. Po kontrole by žalobce pod příslušná pořadová čísla vložil potřebné dokumenty. Tento postup byl v roce 2016 zcela běžný a postupovala tak většina příslušníků předmětného útvaru. Nelze konstatovat, že by žalobce nebyl na kontrolu připraven a že neměl shromážděné žádné podklady. Nebylo zkoumáno, zda byl žalobce připraven na provedení kontroly subjektu či nikoliv. Záznam o významné události vznikl z toho důvodu, že si žalobce vytvořil šablonu, která však nebyla finálním dokumentem. U jiných příslušníků se v takovém případě nepostupovalo sankčním způsobem.
12. Žalobce rovněž namítá, že nedošlo k dostatečné analýze všech podkladů ani k prověření jeho tvrzení ohledně diskriminace a obtěžování. Nedošlo k prověření, zda příslušný služební funkcionář v obdobných případech postupuje stejně (zda gramatické chyby byly řešeny jako „prohřešky“).
13. Žalobce má dále za to, že o skutečnosti, že v jeho případě docházelo k přímé a nepřímé diskriminaci, svědčí i délka samotného řízení ve věcech služebního poměru. V paralelně vedeném řízení byl žalobce protiprávně donucen absolvovat testy způsobilosti.
14. **Žalovaný** ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že důvody přiznání příplatku se žalovaný detailně věnoval v napadeném rozhodnutí, kde vysvětlil, že žalobci byl osobní příplatek ve výši 2500 Kč přiznán pro mimořádnou kvalitu výkonu služby. Žalobce pomíní, že do spisového materiálu bylo doplněno rozhodnutí ze dne 16. 9. 2013, kterým byl žalobci zvýšen příplatek na 4 550 Kč právě z důvodu mimořádné kvality plnění služebních úkolů. Následná rozhodnutí o osobních příplatcích jsou vázána na prvotní důvod přiznání osobního příplatku.
15. Žalovaný nesouhlasil s žalobcem v tom, že by důvod pro snížení služebního příplatku spočíval pouze ve změně zařazení žalobce na jiné služební místo. Důvodem bylo to, že obě (původní a nové) služební místa byla naprosto odlišná. S ohledem na tuto odlišnost nebylo možné tvrdit, že žalobce bude plnit služební úkoly v totožné mimořádné kvalitě. S ohledem na znalosti a zkušenosti však žalobci byl ponechán osobní příplatek ve snížené výši. Snížení kvality výkonu služby žalobce bylo prokázáno podklady založenými ve správním spise.
16. K námitkám týkajících se diskriminačního jednání žalovaný uvedl, že by se o diskriminaci jednalo byly-li by výtky adresované žalobci uděleny bezdůvodně. Podklady založené ve spisovém materiálu však nepochybně dokládají podstandardní kvalitu výkonu služby žalobce. Z podkladů rozhodnutí nevyplývá jakýkoliv důvod k pochybnostem o tom, zda byl žalobce diskriminován či dehonestován. Žalovaný nepopřel, že by se příslušníci

dopouštěli drobných chyb, nicméně v případě žalobce se jednalo o opakující se chyby, které mu byly opakovaně vytýkány a jichž se žalobce přesto dále dopouštěl. Žalobce byl na chyby opakovaně upozorněn a výtky neměly v další služební činnosti žalobce jakoukoliv odezvu. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zmínil i psychologická vyšetření ze dnů 2. 9. 2019 a 30. 12. 2019, dle kterých žalobce odmítá přebírat odpovědnost za svá rozhodnutí a chyby.

17. K námitkám směřujícím proti jednotlivým významným událostem žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, kde se jednotlivými událostmi a služebním hodnocením zabýval.
18. Dlouhá doba řízení dle žalovaného nesvědčí o diskriminaci. Paralelně vedené řízení je dle žalovaného pro nyní posuzovanou věc irelevantní.
19. V replice k podanému vyjádření **žalobce** uvedl, že důvodem pro přiznání osobního příplatku byl výkon služby v mimořádné kvalitě, avšak důvodem snížení příplatku byla okolnost, že žalobce dosud neprokázal výkon služby v mimořádné kvalitě. Takové odůvodnění je vnitřně rozporné. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu nemůže mít pouze změna služebního místa vliv na výši přiznaného osobního příplatku. Dle žalobce tak přiznání příplatku ve výši 4 550 Kč nemohlo být z důvodu výkonu služby v mimořádné kvalitě.
20. Žalobce nesouhlasí, že by jeho námitky ohledně obtěžování byly řádně vypořádány. Žalobce sloužil u Policie ČR 30 let, přičemž 25 let byl jeho výkon hodnocen jako mimořádně kvalitní. Až do roku 2016 neměl žádné problémy, kdy na základě osobních animozit začal být jeho výkon hodnocen jako podstandardní. Psychologický posudek nebyl vypracován pro účely nyní posuzovaného řízení.
21. K doplnění prokázání diskriminačního jednání žalobce doplnil, že dne 15. 9. 2017 mu byl velice obecně zadán úkol vypracovat metodický postup k provádění fyzických kontrol přepravy. Byla mu poskytnuta lhůta pouze 4 dny a přitom mu byl úkol zadán v době, kdy obdržel rozkaz ohledně účasti na ozdravném pobytu (v termínu od 18. 9. 2017 – 1. 10. 2017). Vypracovaný metodický postup byl pak vyhodnocen jako nedostatečný. Dle žalobce bylo zadání úkolu bez konkrétního obsahu s velmi krátkou lhůtou do období nařízené rehabilitace obtěžující a diskriminační ve smyslu zákona o služebním poměru. Na vypracování právních analýz byla vždy poskytnuta lhůta minimálně v řádu týdnů. Přes toto jednání žalovaný odmítl provést komparaci s jinými příslušníky. Tento způsob zacházení měl dopad do služebního hodnocení z roku 2017.

III. Posouzení žaloby

22. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce sice navrhl provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Většina žalobcem navrhovaných důkazů je součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Rozkazem ze dne 27. 5. 2015 chtěl žalobce prokázat, že daného dne obdržel odměnu ve výši 6 000 Kč. Tento důkazní prostředek soud pro

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

nadbytečnost neprovedl, jelikož ve správním spise je na č. l. 43 založen přehled přiznaných odměn žalobci, ze kterých žalobcem tvrzená skutečnost vyplývá. Zadáním úkolu ze dne 15. 9. 2017 chtěl žalobce prokázat, že mu byl zadán úkol do období nařízeného ozdravného pobytu, s krátkou lhůtou k vypracování a s nejasným zadáním. Tento dokument je založen ve správním spisu na č. l. 220. Soud jako důkaz pro nadbytečnost neprovedl ani rozkaz ze dne 13. 9. 2017, kterým chtěl žalobce prokázat, že mu na období od 18. 9. 2017 do 1. 10. 2017 byl nařízen ozdravný pobyt. Tato skutečnost již vyplývá z oznámení o zamítnutí námitek podaných proti služebnímu hodnocení za větší část roku 2017 ze dne 7. 11. 2018, č. j. PPR-34493-24/ČJ-2017-990450, které je založeno ve správním spisu (konkrétně uvedeno na č. l. 12 spisu, str. 4 oznámení). Tuto otázku tak soud nepovažuje za spornou.

23. Dle § 122 odst. 1 zákona o služebním poměru platí, že *osobní příplatek je nenárokovou složkou služebního příjmu, kterou lze ocenit výkon služby v mimořádné kvalitě nebo rozsahu. Rozhodnutí o přiznání, změně nebo odejmutí osobního příplatku musí být písemně odůvodněno.*
24. K přezkumu rozhodnutí o osobním příplatku se již opakovaně vyjadřovaly správní soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 As 84/2006-62, č. 1323/2007 Sb. NSS, je rozhodnutí služebního funkcionáře o odnětí osobního příplatku rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a je tedy přezkoumatelné ve správním soudnictví. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 30. 4. 2014, č. j. 1 As 34/2014-54, č. 3057/2014 Sb. NSS, rozhodnutí o snížení osobního příplatku musí být odůvodněno pouze odpovídající změnou kvality nebo rozsahem výkonu služby, tj. důvody podle § 122 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Podle žalobcem citovaného rozsudku kasačního soudu sp. zn. 6 As 171/2014 nemůže být odejmutí služebního příspěvku „*odůvodněno prostou změnou služebního místa. Nejvyšší správní soud přitom nevylučuje, že za určitých okolností by změna služebního místa mohla vést k oprávněnému odejmutí osobního příplatku, avšak ne bez dalšího. Zde je velmi přiléhavá argumentace krajského soudu, že rozhodnutí o změně osobního příplatku v důsledku převedení příslušníka na nové služební místo by bylo zcela legitimní, pokud by s novým služebním místem byla spojena služba jiné nebo nesrovnatelné složitosti, jiné odpovědnosti a namáhavosti, vykonávaná v jiných nebo nesrovnatelných podmínkách služby, při jiných nebo nesrovnatelných schopnostech a způsobilosti k výkonu služby, při jiné nebo nesrovnatelné služební výkonnosti a možných výsledcích ve výkonu služby.*“
25. Z citovaného plyne, že změnit výši osobního příplatku lze pouze v závislosti na změnu kvality či rozsahu výkonu služby v porovnání se situací, za kterou byl osobní příplatek původně přiznán.
26. Ve správním spise je na č. l. 195 založeno rozhodnutí ze dne 16. 9. 2013, číslo 176/2013, kterým byl žalobci zvýšen osobní příplatek na 4 550 Kč za plnění služebních úkolů „*velmi aktivně, iniciativně v mimořádné kvalitě*“. Na č. l. 196 je založeno rozhodnutí ze dne 26. 5. 2014, číslo 89/2014, kterým bylo změněno služební zařazení žalobce a byl mu přiznán osobní příplatek ve výši 2 500 Kč. V odůvodnění je uvedeno, že „*v souvislosti se změnou služebního zařazení dochází ke změně výše osobního příplatku, neboť jmenovaný na novém služebním místě dosud neprokával výkon služby v mimořádné kvalitě nebo rozsahu.*“ Na č. l. 194 je založeno rozhodnutí ze dne 16. 3. 2015, číslo 3/2015, dle kterého byl žalobce ustanoven na jiné služební místo a byl mu ponechán osobní příplatek ve výši 2 500 Kč s odůvodněním „*Výše osobního příplatku se nemění.*“

27. Z uvedené plyne, že žalobci byl osobní příplatek ve výši 4 550 Kč přiznán z důvodu výkonu služby v mimořádné kvalitě. Příplatek byl dále žalobci snížen, jelikož na novém služebním místě doposud neprokázal mimořádné kvality výkonu služby. Žalovaný tento postup v žalobou napadeném rozhodnutí dále odůvodnil tak, že žalobce jistě za dobu výkonu služby získal zkušenosti a znalosti a bylo možné předpokládat, že je na novém služebním místě využije, proto mu byl částečně osobní příplatek ponechán, ale zároveň se obě služební místa zásadně liší, proto nebylo možné předpokládat, že i na novém služebním místě bude jeho výkon služby rovněž v mimořádné kvalitě. Na původním služebním místě žalobce vykonával teoretickou výuku ve škole, zatímco na novém místě vykonával službu v rámci odboru hospodářské kriminality Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování. Dle městského soudu je toto snížení osobního příplatku zcela logické. Žalobce měl již zkušenosti s prací u Policie ČR, proto bylo možné předpokládat, že bude kvalitně vykonávat službu i nadále, avšak vzhledem k významné změně pracovní náplně, nebylo již možné doznat, že službu bude konat v takové kvalitě, která by odůvodnila příplatek ve výši 4 550 Kč. Dle soudu je toto odůvodnění dostatečné, odpovídá názoru správních soudů citovaných výše, nejedná se ani o odůvodnění vnitřně navzájem rozporné a rovněž z odůvodnění plyne, že snížení osobního příplatku nebylo učiněno pouze z toho důvodu, že by žalobce změnil služební místo. Dle městského soudu důvod snížení osobního příplatku z 4 550 Kč na 2 500 Kč je v posuzované věci podstatný pouze do té míry, aby bylo zjištěno, z jakého důvodu byl žalobci přiznán příplatek alespoň ve snížené výši. I kdyby totiž byl žalobci snížen osobní příplatek z 4 550 Kč na 2 500 Kč nezákonně, soud by jej nemohl v posuzované věci za takový označit, jelikož proti danému rozhodnutí ze dne 26. 5. 2014 se žalobce mohl bránit opravnými prostředky a následně i žalobou. Neučinil-li tak je na dané rozhodnutí nutné nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005-188). V navazujícím rozhodnutí ze dne 16. 3. 2015, kterým byl žalobci ponechán služební příplatek ve stejné výši, není k důvodům tohoto ponechání ničeho uvedeno, je tak nutné vycházet z předpokladu, že důvod přiznání se nezměnil.
28. Dle městského soudu tak z dostupných podkladů plyne, že žalobci byl osobní příplatek přiznán z důvodu mimořádné kvality výkonu služby. Soud proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že nebylo zjištěno, z jakého důvodu byl osobní příplatek přiznán. Dle soudu byl tento důvod zjištěn dostatečně.
29. Žalovaný tak mohl odůvodnění odebrání osobního příplatku nyní žalobou napadeným rozhodnutím odůvodnit pouze snížením kvality výkonu služby žalobce. Městský soud se proto dále zaměřil na otázku, zda bylo v řízení dostatečně zjištěno, že u žalobce došlo ke snížení kvality výkonu služby. Tímto se velmi podrobně zabýval žalovaný na stranách 12 až 19 žalobou napadeného rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný vycházel ze služebního hodnocení za období od 1. 1. 2017 do 30. 11. 2017, záznamu o nedostacích ve služební činnosti ze dne 5. 3. 2018, záznamu o významné události ze dne 6. 3. 2018, záznamu o nedostacích ve služební činnosti ze dne 23. 5. 2018, záznamu významné události ze dne 24. 5. 2018, záznamu o významné události ze dne 18. 6. 2018, záznamu významné události ze dne 25. 10. 2016, záznamu o nedostacích ve služební činnosti ze dne 18. 10. 2016, vyhodnocení předloženého materiálu metodického postupu ze dne 8. 9. 2017, vyhodnocení předloženého materiálu metodického postupu ze dne 21. 11. 2017, upozornění na nedostatky ze dne 22. 11. 2017, přehledu významných událostí pořízený z informačního systému EKIS a zadání konkrétních úkolů žalobci a jejich vyhodnocení. Pro stručnost městský soud na

tyto části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odkazuje. Soud poznamenává, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47) v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení není smyslem soudního přezkumu stále opakovat již jednou vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry správních orgánů; panuje-li mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí shoda, není důvod, proč by na něj rozsudek nemohl v podrobnostech odkázat. Pro ilustraci lze však citovat z osobního hodnocení založeného na č. 1. 4 – 6 správního spisu, kde je uvedeno, že „*zadané úkoly nejsou odevzdávány v termínu. Při zadání více úkolů najednou není schopen si určit priority. [...] Úroveň teoretických a praktických dovedností, znalostí zákonů, vyhlášek a závazných pokynů je na dobré úrovni. Není schopen odborné znalosti aplikovat při výkonu svého zařazení. [...] Neuvědomuje si plně odpovědnost za vykonanou práci. Stanovené úkoly neplní včas, a když, tak na velmi špatné úrovni. [...] Jeho rozhodovací schopnosti nedosahují požadované úrovně. Se zadanými úkoly si neví rady a čeká až mu někdo určí postup. [...] Administrativní dovednosti jsou na nevyhovující úrovni. Písemný projev nevyhovuje pravidlům spisové služby, špatné plnění informačních systémů.*“ Proti tomuto hodnocení žalobce podal námitky, na které bylo velmi pečlivě reagováno oznámením o zamítnutí námitek podaných proti služebnímu hodnocení za větší část roku 2017 ze dne 7. 11. 2018, č. j. PPR-34493-24/ČJ-2017-990450, které mělo celkem 34 stran. Uvedené podklady (nejenom příkladmo citované služební hodnocení) dokládají, že žalobce skutečně již nevykonával službu v mimořádné kvalitě tak, jako tomu bylo dříve.

30. Žalobce v podané žalobě brojí proti některým žalovaným hodnoceným podkladům. Konkrétně proti služebnímu hodnocení, záznamech o významných událostech ze dne 6. 3. 2018, ze dne 24. 5. 2018, ze dne 25. 10. 2016 a rovněž také proti záznamu o významné události ze dne 18. 6. 2018. Žalobce tak považuje 5 z celkem 11 podkladů, jež vypovídají o kvalitě jeho služby, za nesprávné.
31. Ke služebnímu hodnocení žalobce pouze namítá, že nebyl respektován § 203 odst. 5 zákona o služebním poměru, což mělo vyplývat z rozhodnutí Policejního prezidia ČR č. j. PPR-4049-10/ČJ-20118-990220-Z. K této námitce městský soud předně uvádí, že soudu není jasné, co za rozhodnutí je to, jež označil. Toto rozhodnutí není zmíněno v žádném z napadených rozhodnutí, soudu to nevyplývá na první pohled z předloženého správního spisu a žalobce jej ani nijak dále nespecifikuje. Soud připomíná, že obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek kasačního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, nebo ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Podle § 203 odst. 5 zákona o služebním poměru platí, že *služební hodnocení příslušníka ve služebním poměru na dobu určitou se provádí jednou ročně; provádí se vždy před konáním služební zkoušky. Služební hodnocení příslušníka ve služebním poměru na dobu neurčitou se provádí podle potřeby, nejméně jednou za 3 roky. Služební hodnocení se provádí též na základě žádosti příslušníka, nejdříve však po uplynutí 6 měsíců od posledního služebního hodnocení. Služební hodnocení vychází z průběžného každoročního hodnocení, které provádí přímý nadřízený příslušníka v průběhu kalendářního roku a schvaluje jej hodnotitel.* Toto ustanovení stanoví pouze četnost provádění služebního hodnocení a stanoví, že podkladem pro služební hodnocení je průběžné hodnocení. Městskému soudu není jasné, jak by porušení pravidel o četnosti vykonání služebního hodnocení mohlo mít dopad do samotného obsahu hodnocení, či zjištění v něm uvedených. Chtěl-li žalobce rozporovat kredibilitu průběžného hodnocení

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

nebo jeho absenci, měl tak výslovně v žalobě uvést. Neučinil-li tak, nemohl za něj soud takovou námitku domýšlet.

32. Proti záznamu významné události ze dne 6. 3. 2018 žalobce namítal, že úkol týkající se přepravy, jehož nedostatečné zvládnutí, mu byl vytýkán, byl zadán účelově obecně, neurčitě a zmatečně, byly mu vytýkány gramatické chyby a odlišný právní názor. V tomto záznamu je uvedeno, že žalovaný měl provést kontrolu u přepraveců bezpečnostního materiálu. Dle záznamu se žalobce neorientoval v právních normách, ani v náležitostech spisové služby, neboť nebyl schopen odborné znalosti aplikovat. Žalobci jsou dále vytýkány i faktické a gramatické vady. Ze zadání provést kontrolu (č. l. 235 a 237 spisu) se podává, že žalobci bylo zadáno za úkol provést kontrolu přepravy u přepraveců bezpečnostního materiálu v období od 12. 12. – 14. 12. 2017 v teritoriu středočeského kraje. V pokynu úkolu byly vyjmenovány právní předpisy, dle kterých se měl žalobce řídit. Takto zadáný úkol není dle soudu neurčitý ani zmatečný. K samotnému pochybení se vyjádřil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, kde uvedl, že ze záznamu o kontrole plyne, že žalobce vstoupil do uzavřeného areálu provozovny jiné než kontrolované osoby, k čemuž neměl oprávnění, z výsledku kontroly neplyne, kdy byla kontrola započata a další pochybení žalobce. Žalobce přitom konkrétně proti žádnému z těchto názorů žalovaného ohledně pochybení žalobce v žalobě nebrojí. Soud uzavírá, že žalobci byla v záznamu události ze dne 6. 3. 2018 vytýkána pochybení, které žalovaný dostatečně odůvodnil a žalobce je kromě obecného tvrzení dále nerozporuje.
33. Dle žalobce byl záznam o významné události ze dne 24. 5. 2018 vypracován opět pouze pro administrativní chyby, a to uvedení chybného čísla jednacího a chybného odkazu na právní předpis. Ze záznamu této významné události založené na č. l. 50 správního spisu skutečně plyne, že žalobci byla vytýkána administrativní pochybení. Ze samotného záznamu však plyne, že tato situace se opakovala. Žalobce předložil dokument s chybami (např. nesprávně uvedený subjekt kontroly a nesprávně uvedená oblast kontroly), následně předložil novou verzi dokumentu, která opět obsahovala vady. Soud souhlasí s žalovaným v tom, že drobné chyby v textu nejsou důvodem pro vyhotovení formálního záznamu o významné události, opakují-li se však tyto chyby bez další reflexe, je možné usuzovat o lhostejnosti a nepečlivosti autora k vykonávané službě. V záznamu je i uvedeno, že žalobce nedodržel ústní pokyn ohledně programu kontroly. Námitka, že žalobci byly vytýkány administrativní chyby, je tak z uvedených důvodů nedůvodná.
34. K záznamu o významné události ze dne 18. 6. 2018 žalobce namítá, že je mu vytýkáno užívání dioptrických brýlí. Doložil přitom lékařský posudek, dle kterého je zdravotně způsobilý k výkonu služby. Žalobce ve vyjádření k záznamu o významné události ze dne 24. 5. 2018, založeném na č. l. 52 správního spisu, uvedl, že chyby v dokumentech byly způsobeny výměnou očních skel v brýlích. Na toto vyjádření reagoval služební funkcionář záznamem o významné události ze dne 18. 6. 2018, ve které žalobci vytýkal, že přestože má problémy s viděním, nadřízeného neinformoval; jednou z povinností žalobce je i řízení služebních dopravních prostředků; nesprávné vidění by dle nadřízeného mohlo mít fatální následky. Dle soudu žalobci není vytýkáno, že používal dioptrické brýle, ale to, že přestože sám vypověděl, že kvůli nim dělá chyby v dokumentech, neinformoval nadřízeného a ten tak nemohl přijmout opatření, aby žalobce neřídil služební dopravní prostředky. Tyto úvahy jsou dle městského soudu zcela v pořádku, jsou logické a odůvodněné a vychází přitom z tvrzení samotného žalobce, že dioptrické brýle ve svém důsledku ovlivňovaly jeho výkon služby (jelikož kvůli nim dělal chyby).

35. K záznamu o významné události ze dne 25. 10. 2016 žalobce namítal, že postupoval tak, jak bylo v roce 2016 běžné (vložení potřebných dokumentů do informačního systému ETR až po provedené kontrole). To však neodpovídá spisovému materiálu. Ze záznamu z 18. 10. 2016 založeném na č. l. 201 správního spisu, který byl podkladem pro záznam o významné události ze dne 25. 10. 2016, je uvedeno, že žalobci již bylo v minulosti vytýkáno (naposledy dne 12. 9. 2016), že do informačního systému ETR nebyl vložen žádný dokument. Žalobci bylo rovněž vytknuto, že neučinil před samotnou kontrolou vztahovou analýzu. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 20 a 21 vysvětlil, že vztahová analýza je prověřením skutečností, zda kontrolovaný subjekt spadá do kontrolní působnosti Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál nebo odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál jednotlivých krajských ředitelství policie a zda je svázán s dalším držitelem zbrojní licence nebo držitelem registrace k nakládání s bezpečnostním materiálem. Žalovaný uvedl, že „*prověření je z logiky věci jedním z úkonů předcházejícím kontrole a mělo by být součástí záznamu za účelem posouzení, zda zahájit samotnou kontrolu, zda je třeba spolu s kontrolovanou osobou kontrolovat další subjekty nebo zda je třeba provedení kontroly předat věcně a místě příslušnému útvaru.*“ Proti tomuto názoru žalobce v podané žalobě již nijak nebrojí. Ani tato námitka tak není důvodná.
36. Žalobce namítá, že proti němu bylo jednáno diskriminačně s účelem jej poškodit. To dovozuje nejenom z výše uvedených záznamů, které jsou mu vytýkány, ale rovněž z uložení úkolu ze dne 15. 9. 2017. Toho dne mu bylo zadáno, aby zpracoval během 4 pracovních dní (do 21. 9. 2017) doporučení metodického postupu. Tento úkol byl však dle žalobce zadán bez konkrétního obsahu a na období, kdy měl nařízen ozdravný pobyt (od 18. 9. 2017 – 1. 10. 2017). Městský soud nejprve uvádí, že tento úkol není nejasný, když je v něm uvedeno, že žalobce má vypracovat návrh metodického pokynu upravující postup policistů Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál při provádění fyzické kontroly přeprav, munice, střeliva a zbraní kontrolovaných subjektů ve smyslu zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a výslovně jsou v něm uvedeny, jaké konkrétní body (celkem 8) mají být v metodickém pokynu zahrnuty. Žalobce stejného dne podepsal, že s úkolem byl seznámen a plně mu rozumí. Vyhodnocení splnění tohoto úkolu je uvedeno na č. l. 224 – 226 správního spisu, kde jsou rozepsány důvody, proč žalobcem odevzdaný metodický pokyn nelze považovat za splněný úkol. Na č. l. 227 je založen záznam o upozornění na nedostatky ve služební činnosti ze dne 22. 11. 2017, který se danému úkolu dále věnuje. Plyne z něj, že žalobce předložil metodický pokyn dne 6. 10. 2017 a že nadřízený si byl vědom toho, že žalobce byl 20 dní v pracovní neschopnosti. Žalobci tak nebylo vytýkáno, že daný úkol předložil po lhůtě k tomu dané. Pouze z toho, že žalobci byl úkol zadán na dny, kdy měl již přikázaný ozdravný pobyt, nelze dovozovat, že bylo vůči žalobci postupováno diskriminačně a s cílem jej poškodit. K takovému závěru by bylo možné dospět pouze tehdy, ukazovaly-li by i jiné události a skutečnosti na zaujatý přístup vůči žalobci. Ze spisového materiálu přitom soud nezjistil, že by žalobce upozornil nadřízeného na nedostatek časového prostoru k vypracování zadaného úkolu, ani že by jej požádal o prodloužení lhůty k jeho vypracování právě s ohledem na svou pracovní neschopnost. Žalobce v žalobě napadl několik záznamů, které mu byly dávány k tíži, tyto námitky však soud nevyhodnotil jako důvodné a naopak postup nadřízených služebních funkcionářů za vadný soud neshledal (body [32] až [35] tohoto rozsudku). Dle soudu tak nic nenasvědčuje tomu, že by proti žalobci bylo postupováno diskriminačně a zaujatě. Skutečnost, že žalobce byl více kontrolován a úkoly mu byly z části zadávány písemně, je logickým důsledkem jeho

nedostatečného služebního výkonu, nikoliv diskriminační přístupu nadřízených služebních funkcionářů.

37. Žalobce rovněž namítal, že nebylo dostatečně reagováno na námitky vznesené v odvolání. Konkrétně již neuvádí, jaké jeho námitky zůstaly oslyšeny. Soud opět připomíná, že obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (bod [31] tohoto rozsudku). Městský soud proto pouze v obecné míře odpovídající obecnosti vznesené námitky přezkoumal rozhodnutí napadené žalobou a neshledal, že by na námitky žalobce nebylo reagováno. Rozhodnutí žalovaného je dostatečně zdůvodněné a úvahy v něm jsou logické, žalovaný se rovněž velmi pečlivě věnoval jednotlivým záznamům, které byly žalobci kladeny za vinu. Bez bližšího zdůvodnění, v čem žalobce spatřuje vadu nepřezkoumatelnosti, nemůže soud z pohledu této vady více napadené rozhodnutí přezkoumat.
38. Ani ze skutečnosti, že správní řízení bylo vedeno dlouhou dobu nelze dle soudu bez dalšího dovodit, že by proti žalobci bylo postupováno diskriminačně.
39. To, že žalobce v minulosti obdržel odměny (např. v roce 2015 odměnu ve výši 6 000 Kč), neznamená, že výkon jeho služby byl i v následujících obdobích mimořádně kvalitní.
40. K tvrzením žalovaného týkající se psychologického posudku soud nepřihlédl (a ani posudek neposuzoval), jelikož tento byl dle tvrzení obou účastníků vypracován pro jiné správní řízení a rovněž není založen ve správním spisu. Správní orgány z tohoto posudku rovněž nevycházely při vydání správních rozhodnutí, jak plyne z odůvodnění obou správních rozhodnutí. Ze stejného důvodu se soud nezabýval námitkou, dle které byl žalobce donucen absolvovat test způsobilosti v paralelně vedeném řízení.
41. Soud již pouze doplňuje, že ostatní námitky žalobce (zejména rekapitulované v bodech [4], [6], [12] a [20] tohoto rozsudku) byly vzneseny velmi obecně. Žalobce v nich poukazoval na diskriminační chování, nedostatečně řádně zjištěný skutkový stav, nesprávně vyhodnocený skutkový stav, jeho dlouholeté perfektní působení u Policie ČR. Podle ustálené judikatury jak správních soudů, tak Ústavního soudu, povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Podstatné je posouzení jádra případu a poskytnout odpověď na základní námitky, které v sobě mohou v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58, ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66). Dle Ústavního soudu „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ [nález sp. zn. III. ÚS 989/08 ze dne 12. 2. 2009 (N 26/52 SbNU 247)]. Městský soud vypořádal podstatu žalobcovy žaloby a nemá již ve světle citované judikatury povinnost reagovat i na všechny další dílčí námitky žalobce, které, jak již bylo několikrát uvedeno, byly vzneseny pouze ve velmi obecné rovině prostého konstatování bez bližšího odůvodnění.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

43. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30.08.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu